

derofficererne skulde blive, hvad Lærerne ved Højskolerne ere for de unge Mennesker, som komme der. Han føjede til, at naar vi naaede dertil, saa vilde det ogsaa hjælpe til at borttage den Uvillie, som der er blandt Befolkningen mod Militær- og Forsvarsvæsenet. Jeg var enig med ham i disse Betragtninger, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, om det kunde naas, men jeg troede ganske vist ligesom han ikke paa, at det i nogen nær Fremtid vilde lade sig gøre at naa dertil. Jeg kan ganske vist ikke indse, at ikke vore Officerer og Underofficerer skulde kunne blive i højere Grad Vejledere for Mandskabet, end de i hvert Fald før have været, og end de til Dels endnu ere.

Naar jeg tænker tilbage paa den Tid, da jeg selv var Soldat — det er nu ganske vist omtrent 30 Aar siden —, saa maa jeg sige, at man nærmest kunde betragte Soldaterlivet den Gang som en Slags Demoralisationsanstalt, man kom ind i. Jeg er ikke i Tvivl om, at Tilstanden siden den Tid er bleven betydelig forbedret, og at det ikke tilnærmelsesvis er saa slemt nu, som det var den Gang, men at der endnu blandt Officerer og Underofficerer findes nogle, der ikke optræde som Vejledere eller som Lærere for det unge Mandskab, har jeg desværre ogsaa Erfaring for. Jeg skal ikke her omtale det nærmere eller nævne Navne, ikke heller, hvilke Eksempler det er, jeg har paa, at Forholdene ikke altid ere, saaledes som Mandskabet kan være tjent med; jeg skal privat tillade mig at meddele det til den højtærede Krigsminister, for at han kan undersøge, hvorvidt det er Tilfældet, hvad der er blevet mig meddelt, og derefter tage sine Forholdsregler. Jeg føler mig nemlig aldeles overbevist om, at den Tanke, som den forhenværende Krigsminister havde om at ville gøre Aanden og Tonen i Hæren saa god som mulig, saaledes at Officerer og Underofficerer kunde blive Lærere og Vejledere, at denne Tanke deles fuldtud af den nuværende højtærede Krigsminister. Jeg er overbevist om, at den højtærede Minister føler lige saa varmt derfor og har lige saa stor Interesse for, at vi kunne naa dertil, som den tidligere Krigsminister. Derfor tør jeg

trygt henvende mig til ham om disse Anliggender.

Skønt det altsaa ikke den Gang blev til noget med min Henstilling om at forhøje Lønningerne til de menige Soldater, har jeg dog ikke kunnet slaa den Tanke ud af Hovedet, at vi snart maatte kunne komme saa vidt, at det kunde lade sig gøre. Vi have jo saa godt som hvert Aar foretaget Forhøjelser af Statsfunktionærernes, ogsaa de militære Statsfunktionærers, Lønninger. Underofficererne have jo alle faaet deres Lønningstillæg og Officererne tildels; jeg kan da ikke forstaa, at vi fremdeles skulle blive staaende derved, at vore menige Soldater skulle være lønnede saa slet, som de nu ere. Jeg tillader mig derfor nu igen i Aar at henstille til den nuværende højtærede Krigsminister, om han ikke maatte finde Anledning til at fremkomme med Forslag om Forhøjelse af de menige Soldaters Løn. Uanset hvorledes man end betragter Militærudgifterne, tror jeg virkelig ikke, der findes ret mange i denne Sal og ej heller ovenover, som ville modsætte sig en saadan Bevilling, der er saa rimelig og retfærdig, som jeg synes, den vil være.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Trafikminister, og jeg vil da i Modsætning til, hvad adskillige andre ærede Medlemmer have gjort, bringe den højtærede Minister min Tak for den Maade, hvorpaa han har administreret. Han har jo faaet adskillige Klaps og adskillig Kritik for den Maade, hvorpaa han har administreret, men jeg mener, at det meste af det, han har gjort, er af den Slags Ting, som man kan være glad ved, og som man i Virkeligheden maa prise Ministeren for. Det er altsammen gaaet i den Retning, man har ønsket, det skal gaa; man har jo ønsket, at ogsaa Forholdene paa dette Omraade skulde demokratiseres saaledes, at der blev gjort nogenlunde lige Ret og Skel til alle Sider. Jeg maa derfor sige, at den Kritik, der har været saa stærkt fremme i Bladene, tildels har været ubegrundet, ligesom den, der har været rettet her i Salen, tildels har været grundet paa en stærk Lyst til at ville kritisere og lægge noget andet i det, der har været gjort, end Hensigten har været.